

[Aksel Larsen.]

ladelse kan anvende sine egne penge. Jeg mener, at jeg oven i købet har udtrykt det så klart, at jeg bad om afstemning om det pågældende ændringsforslag, idet jeg sagde, det ville vi stemme imod. Måske det nu er gået op for den højtærede finansminister, hvad jeg sigtede til. Iøvrigt er jeg stadig af samme mening, som jeg gav udtryk for før, at dette opsparingspræmieringsforslag ikke er godt.

Finansministeren hævder, at det ikke er rigtigt, at andre skatteydere skal betale opsparingspræmierne. Det har han sagt engang før, og jeg tænkte: nu får vi vel en forklaring; men hvilken forklaring fik vi? Jo, ministeren sagde, at hvis der foretages en betydelig opsparing, så får staten ikke brug for det overskud, den skaffer sig ved de skatter, den har planlagt, og så kommer skatteyderne ikke til at betale. Det skulle altså gælde, hvis der foretages en betydelig opsparing. Men hvis der nu ikke foretages en betydelig opsparing? (*Finansministeren* [Kampmann]: Det koster ikke noget!). Nej, men hvis der ikke foretages en betydelig opsparing, får ordningen altså ingen indfyldelse på valutastillingen.

Men uanset om der opspares 2 000 kr. eller 2 mill. kr. eller 200 mill. kr., så skal sparerne have denne opsparingspræmie på 15 pct. af staten; den skal gå ud af statskassen. Hvorfra får statskassen sine penge, hvis ikke fra dette lands befolkning igennem skatter? Altså bliver det de skatteydere, der ikke er i stand til at spare op, der kommer til at være med til at betale opsparingspræmierne til dem, der er i stand til det.

Iøvrigt er det karakteristisk, at her har vi haft en endda en lille smule ophidset diskussion om valutaspekulation, finansministeren har hørt på den, men han har ikke, såvidt jeg har hørt, haft et ord at sige om den, og ingen andre ministre agter at tage ordet. Man kan altså ikke få at vide, om regeringen agter at gribe ind her.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) stillede det spørgsmål, om det virkelig er så omfattende nedskæringsforanstaltninger, regeringen har planlagt, og han forsøger at forsvare eller snakke sig uden om det misbrug, „Social-Demokraten“

har gjort af en tale, jeg har holdt herinde, ved at sige, at det er det ikke, men kommunisterne har blæst det op i et omfang, som slet ikke kan holde; nu skal de redde sig ud af det, og derfor udtalte Aksel Larsen sig sådan forleden i folketinget. Vi har aldeles ikke blæst regeringens forslagskompleks op til noget, det ikke kan holde til. Det er for arbejderbefolkningen yderst ubehagelige og aldeles urimelige forslag, regeringen er kommet med. De tilsigter at lægge meget store byrder navnlig på arbejderne. De ville få til praktisk følge, at arbejderne blev berøvet den beskedne indtægtsfremgang, de har fået ved överenskomstafslutningen i foråret, de ville bevirke, at der blev arbejdsløshed, de ville medvirke til at fordyre levofoden for befolkningen, og de ville ramme de jævne mennesker mest. Hvis det ærede medlem ikke kan sætte sig ind i, at det vil blive følgen af indirekte skatter og lignende foranstaltninger, kan han dykke ned i socialdemokratiets historie og se, hvad socialdemokratiet tidligere har sagt om, hvor uretfærdige indirekte skatter er.

Vi føler aldeles ikke trang til at redde os i land, for vi har ikke sagt for meget; vi har sikkert sagt for lidt. Vi har sikkert sagt for lidt af den grund, at i regeringens lovforslag, som røber regeringens hensigter med hensyn til, hvad den ønsker at få gennemført eller kunne tænke sig at medvirke til at få gennemført — det er nemlig det radikale venstre, der har førerskabet, har jeg forstået — i disse lovforslag, i de planer, regeringen har offentliggjort, siges der endnu ikke noget om, hvad man vil undlade at gøre, og jeg kan spørge det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) om det syvogtyve gange i denne sal, og det ærede medlem vil ikke udtale sig om, hvordan socialdemokratiet vil forholde sig til sine egne løfter om en forbedring af de gamles forhold, om folkepensionering, om, at der skal være fuld beskæftigelse til alle, at renten skal holdes nede o. s. v., o. s. v. Alle disse løfter, som socialdemokratiet sejlede frem til sin valgsejr på, tier man stille om nu, men det er den anden side af sagen, og for os er det ganske klart, at når regeringen har fremsat et sådant kompleks af nedskæringsforslag, er den også villig til at for-